

3. Загвоздина Т. Поведенческие финансы как новое направление экономической науки /Т. Загвоздина, Е. Загвоздина [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.nbuu.gov.ua>.

УДК-330

Іванов І.О.,

студент 4курсу, фінансово-економічного факультету

Науковий керівник - Гончаренко О. М.,

д.е.н., доцент, декан фінансово-економічного факультету

Одеського національного економічного університету

Сучасні біхевіористичні підходи в контексті набуття майстерності в трейдингу та управлінні портфелем цінних паперів

У сучасному світі все більш актуальною стає професія трейдера - людини, яка вміє орієнтуватися в світі фінансових активів, аналізувати тенденції і діяти так, щоб отримувати прибуток від змін ціни на фінансові активи. Трейдери бувають різні: від короткострокових трейдерів, які торгують валютні пари на світовому валютному ринку FOREX, до позиційних, що формують та керують портфелем цінних паперів. Дана професія є затребуваною, оскільки передбачає компетентне володіння певними навичками і глибинне розуміння сутності функціонування економіки та фінансів.

Метою кожного трейдера є отримання прибутку на регулярній основі, але лише одиниці здатні на те, щоб відтворювати стабільні результати. [1] Що відрізняє цю нечисленну групу успішних трейдерів від основної маси? Вирішальним обставиною слід вважати психологію, тобто власноруч розроблений поведінковий підхід.

Набуття необхідних навичок передбачає не тільки вивчення методів аналізу того чи іншого ринку, але й також розробку та імплементацію біхевіористичних методів у власну трейдингову систему. Рушійною силою

різних фінансових активів, та навіть цілих ринків,окрім фундаментальних факторів, є також й поведінка учасників торгів. Так, ціна акції може демонструвати зниження всупереч якісним економічним показникам компанії. Добрим прикладом можуть послужити акції компанії Apple: після виходу фінансової звітності, в якій простежується позитивна динаміка актуальних основних економічних показників, ціна на акцію знижується, тому що звіт не виправдав очікувань трейдерів та інвесторів. Таким чином, не дивлячись на те що об'єктивно ціна акції повинна була зрости, вона все ж таки піддається впливу учасників торгів, що спираються на суб'єктивну думку.

Навіть такі властивості трейдера, як характер, застосовуються для вдосконалення поведінкового підходу. Наприклад, якщо трейдеру значній мірі притаманний невротизм – схильність відчувати багато негативних емоцій, іншими словами – відсутність емоційної стійкості, то короткострокова торгівля на ринках з високою волатильністю може демонструвати негативні показники прибутковості. У той же час, позиційна довгострокова торгівля і управління портфелем цінних паперів є більш ефективною трейдинговою системою для даного типу трейдерів. При цьому, якщо, навпаки, рівень невротизма низький, довгострокова торгівля може не розкрити всього потенціалу трейдера, а короткострокова - сприяла б максимізації прибутку. Трейдери, так само як і інвестори, поділяються на типи по схильності до ризику. Трейдерам, які вважаються схильними до ризику, необхідно мінімізувати ризики в трейдинговій системі при заданому рівні прибутковості, тому що спроба максимізації прибутку може привести до значних збитків. Навпаки, якщо трейдер є менш терпимим до ризику, максимізація прибутковості при незмінному рівні ризику є більш раціональним підходом до значного підвищення прибутковості своєї трейдингової системи. Подальше вивчення властивостей характеру та розробка біхевіористських підходів, впровадження них у трейдингову

систему дозволять значно збільшити дохідність в довгостроковій перспективі.

Окрім інтеграції властивостей характеру в трейдингову систему, розвиток поведінкової моделі так само включає в себе розвиток навичок, які визначають якість дій і рішень, прийнятих в трейдингу. Нижче наведено основні з них:

- Розвиток ідеї. Перетворення результатів спостережень в конкретні торговельні ідеї; правильний збір інформації щоб отримати необхідні висновки.

- Оцінка ринкових умов. Оцінка стану ринку (трендовий ринок або флетовий, волатильний або повільний); відповідність ідеї ордеру стану ринку.

- Розміщення ордерів. Використання видів ордерів залежно від умов ринку з метою максимального підвищення ймовірності їх виконання по бажаним цінами.

- Поділ ордерів. Поступове відкриття позицій з метою зменшити ризик і забезпечити найкращу середню ціну входу; поступовий вихід з позицій для захисту прибутку і отримання вигоди від сприятливого руху.

- Визначення розміру позиції. Обмеження ризику, щоб мати можливість зафіксувати прибуток, та не допустити переходу позиції до стану збитковості.

- Визначення виходу. Чіткі критерії для визначення помилковості позиції; використання стопів для управління ризиком по кожній позиції.

- Ефективність обробки інформації. Відстеження важливих даних в режимі реального часу для найкращого управління угодами. [2]

Послідовне покращення кожного навичку сприяє розвитку власної поведінкової моделі та, відповідно, підвищує результативність в довгостроковій перспективі. В кінцевому результаті, щоб зберегти ефективність своєї торговельної системи або методу управління портфелем цінних паперів, трейдеру доведеться безперервно працювати над своїм

мисленням і коригувати поведінкову модель, тому що це і є найважливіший аспект трейдингу.

Список використаних джерел:

1. Дуглас М. Зональний Трейдинг / Марк Дуглас.–Москва: І-трейд, 2013. – 240с.
2. Стінбарджер Б. Підвищення ефективності трейдера / БреттСтінбарджер. – Москва: Альпина Паблішер, 2012. – 328 с.

УДК 339.727.22/27:159.9.019.4-027.2]:(477)

Копан О.В.,

*студент 5 курсу, магістерського напрямку
«Фінансовий менеджмент у сфері бізнесу»*

Науковий керівник - Романишин В.О.,

*к. е. н., доцент кафедри корпоративних фінансів та контролінгу
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

Біхевіоризм в інвестиційних рішеннях Уоррена Баффета та можливості його застосування в Україні

Для сучасного етапу розвитку фінансового ринку характерною є тенденція переорієнтації інвесторів від класичної до поведінкової моделі прийняття інвестиційних рішень, зокрема застосування ними біхевіорестичної теорії впливу психологічних якостей трейдера на ефективність здійснюваних ним операцій, і можливість застосування її інвесторами на фондовому ринку України.

На сьогоднішній день, все більше і більше дослідників та інвесторів відмовляються від класичної моделі прийняття управлінських й інвестиційних рішень на користь поведінкової. Причиною цього слугує те, що класичні інвестиційні стратегії (гіпотеза ефективного ринку Ю. Фама і теорія випадкових блукань, портфельна теорія Г. Марковіца (МРТ) та оптимізаційні моделі фондового ринку, теорія сподіваної корисності (EUT))